

Budeme procvičovat pravopis, vedlejší větu podmíněnou a předmětnou a k tomu už si přidáme další vedlejší věty, kterými se budeme postupně „prokousávat“. Procházejte si mnou opravené úkoly, abyste věděli, kde jste chybovali. A pokud si opravdu nejste něčím jistí, něco vám není jasné, napište mi. Když vidíte, že vám něco nejde, procvičujte to i jinde, než v zadaných úkolech, např. v učebnici, na internetu. Je to náročnější, ale vy to zvládnete 😊. Ke spojení se mnou slouží stále stejná e-mailová adresa: marcela.harastova@zstovacov.cz. Mějte se hezky.

1. Vyber správně malé nebo velké písmeno. Správnou variantu písmene zakroužkuj:

Bořivoj je mužské křestní jméno (s - S) lovanského původu. Podle (k - K) osmovy kroniky byl (b - B) ořivoj prvním historicky doloženým knížetem rodu (p - P) řemyslovců, prvním historicky doloženým (č - Č) eským panovníkem. Jeho manželkou byla kněžna (l - L) udmila, která pocházela z rodu (p - P) šovanů. Jejich sídlem byl původně (l - L) evý (h - H) radeč. Bořivoj i se svou manželkou přijali na (v - V) elké (m - M) oravě (k - K) řest'anství. Pokřtil je (a - A) rcibiskup (m - M) etoděj. Posledním (p - P) řemyslovským panovníkem byl (v - V) áclav III., který byl roku 1306 zavražděn v (o - O) lomouci.

V roce 1310 nastoupil na (č - Č) eský trůn (j - J) an (l - L) ucemburský. Oženil se s (e - E) liškou (p - P) řemyslovnou. Jeho syn (k - K) arel IV. se stal už jedenáctým (č - Č) eským králem. Byl velmi vzdělaný, uměl (č - Č) esky, (n - N) ěmecky, (l - L) atinsky, (f - F) rancouzsky, ale byl pravým (č - Č) echem. Jako (č - Č) eský král proslul především založením (n - N) ového (m - M) ěsta v Praze, dal postavit také (k - K) arlův (m - M) ost a hrad (k - K) arlštejn, založil v Praze (u - U) niverzitu (k - K) arlovu, která byla nejstarší univerzitou ve (s - S) třední (e - E) vropě. Rozšířil i území (č - Č) eského státu, především (s - S) everovýchodním směrem. Právem mu náleží označení (o - O) tec vlasti.

2. Zakroužkuj pravopisné chyby. Všechny se týkají velkých písmen.

Písmeno, které je podle tebe napsáno špatně, zakroužkuj. Ne v každé větě musí být jedna chyba, někde není žádná, někde může být i víc.

Moje babička bydlí v Ostrožské nové Vsi. Teta pracuje na městském úradě v tlumačově. Podej si žádost na váš Obecní úrad. Jirka chodí ještě do Základní školy. Učili jsme se o Jižní Evropě. Rád bych se podíval do oblasti kolem Středozevního moře. V polabí je velmi úrodná půda. Rád se prochází po vltavských březích. Poseděli jsme v hospůdce U dvou růží. Těším se na vánoce. Přejeme vám hodně štěstí do Nového roku. Mezi největší města Východních Čech patří Hradec králové a Pardubice. Dojeli jsme až k Německým hranicím. Navštívili jsme hospůdku u bílé paní v Rožnově Pod Radhoštěm.

3. Dopln čárky. Nezapomeň, že kolik je v souvětí přísudků, tolik je tam vět.

Také znáš spojovací výrazy, před kterými se vždy píše čárka. A myslí na to, že čárky píšeme i mezi členy několikanásobného větného členu.

1. Povídá se o tobě že hodně mluvíš. 2. Ukázal nám dopis kde byl jeho podpis. 3. Měla málo času protože musela jít do školy. 4. Líbí se mi ale neřeknu jí to. 5. Jistě viděl jak se k nám chovala. 6. Jakmile budu hotov přijdu. 7. Tomáš Markéta a Zuzka čekali až se najím. 8. Přestože to vím nepřihlásím se. 9. Chtěl jsem vás navštívit avšak tento měsíc to nestihnu. 10. Řekl jsem ti aby sis to dobře pamatoval. 11. Nevycházel z domu neboť se bál že ho někdo uvidí. 12. Dál už vlakem nejedeme abychom se prošli.

4. Dopln správně i/y po obojetných souhláskách:

Mus_š prav_delně cv_čit, to je obv_klý způsob, v_prav_l se na v_let, brzy se uzdrav_la, mladší bratr je hrav_, už dozrály v_šně, dům na v_sluní, nebud' v_chytralý, čistá v_levka, nepozdrav_l u vrbiček, dostal v_prask, založil si v_nici, má souv_slý projev, zv_šuje své v_kony, prav_ včelí med, vrací se ze zábav_, brzy se ozv_, jdeš mi na nerv_, každodenní pov_nnosti, prov_nil se, připrav_l podklady, sestra hlasitě zdrav_.

5. Do školního sešitu si udělejte tento zápis o vedlejších větách příslovečných:

Vedlejší věty příslovečné

1. příslovečná místní – ptáme se: kam? kde? kudy? odkud?

př.: Odešel tam, odkud přišel. – *Kam odešel?*

2. příslovečná časová – ptáme se: kdy? odkdy? dokdy? jak dlouho?

př.: Když se rozednilo, postavili stany. – *Kdy postavili stany?*

3. příslovečná způsobová – ptáme se: jak? jakým způsobem?

př.: Tvářil se, jako by to věděl. – *Jak se tvářil?*

4. příslovečná měrová – ptáme se: kolik? jak moc?

př.: Dal mu tolik, kolik chtěl. – *Kolik mu dal?*

5. příslovečná příčinná – ptáme se: proč?

př.: Dostal jedničku, protože se učil. – *Proč dostal jedničku?*

6. příslovečná účelová – ptáme se: Za jakým účelem?

př.: Učil se, aby dostal jedničku. – *Za jakým účelem se učil?*

7. příslovečná podmínková – ptáme se: Za jaké podmínky?

př.: Jestliže se učíš, dostaneš jedničku. – *Za jaké podmínky dostaneš jedničku?*

8. příslovečná přípustková – ptáme se: I přes co?

př.: Třebaže jsme trénovali, prohráli jsme. – *I přes co jsme prohráli?*

Připomínám, že stejně jako se ptáme na větné členy, tak se ptáme na vedlejší věty! Vedlejší věty příslovečné se naučte! Od příště je budeme procvičovat.

6. A na závěr procvičení vedlejší věty podmětnej a předmětnej. Zakroužkuj spojovací výraz, napiš stavbu souvětí, otázku, jakou se ptáme a urči druh vedlejší věty:

Za chvíli už věděl, že na ostrov nedoplave. _____

Povídá se, že jeho dědeček byl výpravčím. _____

Lékaři mu nedovolili, aby dál hrál závodně. _____

Zdalo se, že to nepůjde tak rychle. _____

Říká se, že čas zahojí všechny rány. _____

Snaží se o to, aby byl nejlepší. _____

Tvrdili mu, že jeho trubení nebylo slyšet. _____

Obviněný chtěl dosáhnout toho, aby byl osvobozen. _____
